

N:o 143.

Af Herr Jan Andersson från Kopparbergs län: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t i ändamål af åtgärders vidtagande för att på lämpligt sätt afhända Svenska Staten ön S:t Barthelemy.

Då Kongl. Maj:t i dess till Riksdagen aflättna nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och behof, hvilken Proposition redan blifvit till Stats-Utskottet remitterad, i dess Sjunde Hufvudtitel ånyo åskat ett förslagsanslag af 25,000 R:dr till kolonien S:t Barthelemy eller som det i Statsråds-protokollet för den 4 denes heter "såsom bidrag till bestridande af koloniens förvaltningskostnader", och som denna utgift från Svenska Statsverket under de sednare åren betydligt tilltagit och måhända allt framgent kommer att ökas, utan att Svenska Statsverket ännu erhållit den minsta ersättning för alla dessa utgifter, hvilka af mig anses vara alldeles onödiga.

Ständigt, då denna fråga förr förevarit vid Riksdagen, hafva som skäl för detta anslags beviljande anförts att det skulle vara Svenska Staten ovärdigt att lemna befolkningen på denna ö utan skydd. Jag tror att det skydd vi genom dessa 25,000 R:dr lemna är obetydligt.

Våra grannländer Ryssland och Danmark hafva nyligen afhändt sig besittningar, hvilka de antingen insett icke kunna lemna de bidrag till Statsverket, som äro erforderliga, eller också ansett olämpliga att bibehålla. Danmark gick dervid tillväga på det sätt att befolkningen tillfrågades i de ifrågavarande besittningarne, om den ville fränskiljas Danska Staten; hvarefter och sedan yttranden inkommit, beslut fattades i öfverensstämmelse med rikets sanna fördel och ledde till det resultat att dessa besittningar försålles.

Ön S:t Barthelemy är ej Svenska Statsverket till någon fördel utan tvärtom. På grund af hvad ja nu haft äran anföra, får jag ödmjukligen hemställa, att Riksdagen för sin del behagade besluta afiåtande af en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan att Kongl. Maj:t täcktes genom vederbörande låta höra befolkningen på ön S:t Barthelemy, huruvida densamma antingen är villig att sjelf öfvertaga styrelsen och förvaltningen af sagde ö eller också om den dertill önskar bistånd af annan främmande,

förnämligast Europeisk magt, hvilken i så fall torde uppgifvas, hvarefter och sedan detta skett Kongl. Maj:t måtte på ett för Svenska Staten värdigt och förmånligt sätt afhända oss berörde ö.

Stockholm den 25 Januari 1868.

Jan Andersson
från Stora Kopparbergs län.

N:o 144.

Af Herr Magnus Svensson: Om förändring i Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862, rörande kommunalstyrelse på landet.

Många äro de röster, som höjts för att yrka förändringar i afseende på den kommunala rösträtten, och det skulle vara alldeles öfverflödigt att besvara Kammaren med att anföra de många redan vidlyftigt och fullständigt i tal och tryck framställda skälen för denna förändring. Vid två riksdagar hafva yrkanden härpå förgäfvat blifvit gjorda, men jag förmodar att de skäl, som förr tillslutit majoritetens öron inom Kamrarna för alla påståenden i denna syftning, nu icke längre äro lika starka som förut. I denna förhoppning vågar jag till Riksdagen hemställa, att 12 § i Kongl. Förordningen af den 21 Mars 1862, om kommunalstyrelse på landet, må få följande tillägg:

“Ej må dock någon vid allmän kommunalstämma utöfva rösträtt för större antal röster, än som svarar emot en femtedel af kommunens hela röstetal efter röstlängden.”

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1868.

Magnus Svensson
från Skaraborgs län.